

Wyrok

Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 28 października 2022 r.

III K 128/22

UZASADNIENIE

Skład orzekający

Przewodniczący:

Sentencja

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny po rozpoznaniu w dniach 27 lipca, 14 września i 28 października 2022 r. na rozprawie sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Psie Pole we Wrocławiu przeciwko

F. G./ PESEL (...)

Imiona rodziców: S. i A. z domu R.

Urodzonemu w dniu (...) w Z. oskarżonemu o to, że: w dniu 8 maja 2021 r. we W., z powodu przynależności politycznej pokrzywdzonych, stosował wobec G. P. przemoc poprzez szarpnięcie jej za przewieszoną przez ramię torebkę w kolorach tęczy, co spowodowało upadek pokrzywdzonej, szarpnął i przewrócił na ziemię I. L. w związku z podjętą przez pokrzywdzonego interwencją na rzecz ochrony bezpieczeństwa G. P., skierował wobec pokrzywdzonych groźby bezprawne pozbawienia życia, kierując do nich słowa: "zajebię was lewaki", wymachiwał w kierunku pokrzywdzonych rozłożoną pałką teleskopową, a następnie użył wobec nich gazu pieprzowego, psikając nim w oczy

tj. o czyn z art. 119 § 1 k.k. i art. 217a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

* *****

I. uznaje oskarżonego F. G. za winnego popełnienia zarzuconego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest czynu z art. 119 § 1 k.k. i art. 217a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 119 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia

wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonego F. G. na rzecz pokrzywdzonej G. P. oraz pokrzywdzonego I. L. kwotę po 1 000 (jeden tysiąc) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z popełnionym przez niego przestępstwem;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego F. G. kwotę 70,00 zł na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych oraz wymierza mu opłatę w wysokości 300 zł.

Uzasadnienie faktyczne

UZASADNIENIE		
	Sygnatura akt	III K 128/22
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 3 rt. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o k o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawarty częściach 3-8 formularza.		
1. USTALENIE FAKTÓW		
0.1.Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czyn przypisano)
1.	F. G.	W dniu 8 maja 2021 r. we W., z powodu przynależności polity pokrzywdzonych, stosował wobec G. P. przemoc poprzez szarpnięcie i przewieszoną przez ramię torebkę w kolorach tęczy, co spowodowało up pokrzywdzonej, szarpnął i przewrócił na ziemię I. L. w związku z po przez pokrzywdzonego interwencją na rzecz ochrony bezpieczeństwa (skierował wobec pokrzywdzonych groźby bezprawne pozbawienia i kierując do nich słowa: "zajebię was lewaki", wymachiwał w kier pokrzywdzonych rozłożoną pałką teleskopową, a następnie użył wobec gazu pieprzowego, psikając nim w oczy, tj. o czyn z art. 119 § 1 k.k. i art. k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione		Dowód Numer karty

W dniu 8 maja 2021 r. około godziny 19:20 G. P. stała razem ze swoim chłopakiem I. L. na przystanku tramwajowym (...) przy ul. (...) w kierunku pl. (...). G. P. miała przewieszoną przez ramię torbę w kolorach tęczy. Na przeciwległym przystanku stał F. G. w towarzystwie mężczyzny i kobiety. W pewnym momencie F. G. założył na głowę kaptur i zdecydowanym krokiem ruszył w kierunku G. P. i I. L..	Wyjaśnienia oskarżonego F. G. Zeznania pokrzywdzonej G. P. Zeznania pokrzywdzoneg o I. L. Płyta z nagraniami monitoringu Protokół oględzin nagrań monitoringu	k. 75, 107 - 109 k. 1-4, 19-20, 59-62 k. 7-9, 22-23, 63-64 k. 27 k. 99-101
F. G. zdecydowanym, silnym ruchem szarpnął znajdującą się na ramieniu pokrzywdzonej torebkę, co spowodowało jej upadek. Wówczas pokrzywdzony I. L. stanął w obronie G. P. i odepchnął F. G. Następnie F. G. kilkakrotnie popchnął I. L., przewracając go na ziemię. F. G. podczas zdarzenia co najmniej raz krzyknął do pokrzywdzonych "zajebię was lewaki". W trakcie szarpaniny F. G. wyciągnął z kieszeni pałkę teleskopową i dwukrotnie zamachnął się nią w kierunku leżących na ziemi G. P. i I. L. Zachowanie sprawcy spowodowało, że towarzysząca mu kobieta pobiegła w jego kierunku i stanęła pomiędzy nim a G. P. i I. L., którzy w międzyczasie wstali z ziemi. Wówczas F. G. wyciągnął z kieszeni gaz pieprzowy, skierował jego strumień w kierunku pokrzywdzonych i spryskał twarz I. L. oraz G. P. Po tym jak F. G. spryskał gazem pokrzywdzonych, towarzysząca mu kobieta odciągnęła go z miejsca zdarzenia. W momencie, gdy F. G. odchodził, I. L. krzyknął coś w jego kierunku. Wówczas F. G. odwrócił się do pokrzywdzonych, wskazując na pozycję gotową do	Wyjaśnienia oskarżonego F. G. Zeznania pokrzywdzonej G. P. Zeznania pokrzywdzoneg o I. L. Płyta z nagraniami monitoringu Protokół oględzin nagrań monitoringu	k. 75, 107 - 109 k. 1-4, 19-20, 59-62 k. 7-9, 22-23, 63-64 k. 27 k. 99-101

walki. Po chwili odszedł z miejsca zdarzenia. Mężczyzna towarzyszący F. G. przyglądał się biernie zdarzeniu z odległości 2-3 metrów, nie uczestnicząc w nim.		
G. P. i I. L. nie korzystali z pomocy medycznej oraz nie wykonali obdukcji. W wyniku spryskania gazem pieprzowym, pokrzywdzonych bolały oczy i piekły twarze. Przez kilka godzin I. L. nie widział na lewe oko. Pokrzywdzeni odczuwali skutki spryskania gazem również następnego dnia.	Zeznania pokrzywdzonej G. P. Zeznania pokrzywdzonego I. L.	k. 1-4, 19-20, 59-62 k. 7-9, 22-23, 63-64
F. G. posiada wykształcenie średnie. W przeszłości nie był leczony psychiatrycznie, odwykowo, neurologicznie. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Obecnie nie pracuje.	Wyjaśnienia oskarżonego F. G.	k. 75, 107 - 109
F. G. był uprzednio karany sądowo za czyny z art. 190 § 1 k.k. art. 256 § 2 k.k. i art. 256 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.	Dane o karalności Odpis wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 19 listopada 2018 r., sygn. akt II K 648/18	k. 89-91 k. 95-97

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czyn przypisano)
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione		Dowód
		Numer karty

2. OCena DOWODÓW

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		Wyjaśnienia zostały uznane za wiarygodne. Oskarżony ostatecznie prz

1.1.

Wyjaśnienia oskarżonego F. G.	się do zarzucanego mu czynu. Jednakże jego wyjaśnienia były b lakoniczne. Nie mniej jednak o ile w postępowaniu przygotowawczy potrafił wyjaśnić, dlaczego miał przy sobie gaz pieprzowy oraz teleskopową, a także z jakich powodów zaatakował pokrzywdzonych, t przed Sądem oświadczył, że przedmioty te miał w celu samoobron postępowaniu przygotowawczym podał, że podczas zajścia kierowa emocjami ale przed Sądem był w stanie stwierdzić, że tęcza kojarzy mu zjawiskiem meteorologicznym w zasadzie przecząc powadze rozpoznaw sprawy. W świetle całokształtu materiału dowodowego, przyznanie oskarżoneg winy nie budzi żadnych wątpliwości.
Zeznania pokrzywdzonej G. P.	Zeznania pokrzywdzonej były jasne, spójne, logiczne, konsekwentne, w wiarygodne. Korespondowały z pozostałym materiałem dowodo Pokrzywdzona w sposób klarowny przedstawiła przebieg zdarzenia, relacja znajduje potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego I. L., a tak zapisie monitoringu.
Zeznania pokrzywdzonego o I. L.	Zeznania pokrzywdzonego były jasne, spójne, logiczne, konsekwent pełni wiarygodne. Korespondowały z pozostałym materiałem dowodo Wersja wydarzeń przedstawiona przez pokrzywdzonego zna potwierdzenie zarówno w zeznaniach złożonych przez pokrzywdzoną oraz w zapisie monitoringu. Pokrzywdzony nie rozpoznał podczas oka oskarżonego, jednakże okoliczność ta w świetle całokształtu mat dowodowego, nie ma wpływu na ocenę wiarygodności pokrzywdzonego Jak wskazano powyżej, opis zdarzenia przedstawiony przez pokrzywdzo był spójny i znajdował odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodo
Karta karna z dnia 12 lutego 2022 r. Odpis wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 19 listopada 2018	Dokumenty o charakterze urzędowym. Wydane przez uprawniony pod Niebudzące wątpliwości.

	r., sygn. akt II K 648/18 Protokół oględzin nagrań monitoringu	
	(...) S.A. z dnia 6 i 27 lipca 2021 r. (...) Bank S.A. z dnia 11 października 2021 r.	Dokumenty o charakterze prywatnym. Niebudzące wątpliwości. Brak ingerowania w treść dokumentacji. Nie była kwestionowana przez strony.
	Płyta z nagraniami monitoringu	Brak oznak ingerowania w treść zapisu. Dowód nie był kwestionowany strony.

2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony
3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że oskarżony F. G. s zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 119 § 1 k.k. i art. 217a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W tym miejscu należy zauważyć, że art. 119 § 1 k.k. penalizuje zachowania polegające na stosowaniu prze

lub groźby bezprawnej wobec grupy osób lub poszczególnej osoby z powodu jej przynależności narodowej, rasowej, politycznej, wyznaniowej lub z powodu jej bezwyznaniowości. Przestępstwo z art. 119 k. należy do grupy przestępstw umyślnych, popełnionych wyłącznie z zamiarem bezpośrednim o szczegóły zabarwieniu (*dolus directus coloratus*). Zamiar bezpośredni jest związany ze szczególnym nastawieniem sprawcy, związanym z pobudkami dyskryminacyjnymi, dla których dopuszcza się wymienionych zachowań. Przemoc w rozumieniu art. 119 § 1 k.k. to również naruszenie nietykalności cielesnej pokrzywdzonego sensie prawnym bowiem przemoc to fizyczne oddziaływanie na człowieka, a naruszenie jego nietykalności najłagodniejsza forma tego oddziaływania (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 13 czerwca 2017 r., II AKa 131/17, LEX nr 2329064; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 19 lipca 2018 r., II AKa 19/18 KSAG 2018, Nr 4, poz. 118-128).

W ocenie Sądu, całokształt okoliczności sprawy daje podstawy do uznania, że zachowanie oskarżonego było bezpośrednio związane z wartościami i poglądami politycznymi pokrzywdzonych. Jak wynika z ustaleń stanu faktycznego, oskarżony zaatakował pokrzywdzoną tylko i wyłącznie z tego powodu, że miała przy sobie torebkę w kolorze tęczy. Barwy i motyw widoczny na torebce zostały zidentyfikowane przez oskarżonego środowiskiem lewicowym oraz (...). Stanowiło to wystarczający motyw by zaatakować pokrzywdzoną. Należy podkreślić, że pokrzywdzeni nie prowokowali w żaden sposób oskarżonego, stali razem na przeciwległym przystanku w oczekiwaniu na tramwaj. Jak wskazał sam oskarżony, działał on pod wpływem emocji. Należy zauważyć, że emocje te wzbudził u pokrzywdzonego widok materiałowej torby w kolorach tęczy. Emocjami, jakimi kierował się oskarżony doprowadziły do tego, że zaatakował on gwałtownie pokrzywdzoną przewracając ją na ziemię. Ponadto mimo interwencji pokrzywdzonego I. L. oraz faktu, że pokrzywdzona nie była bezbronna na ziemi, oskarżony nie zaprzestał ataku. Emocje, które nim kierowały eskalowały. Jak bo wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w momencie gdy pokrzywdzeni leżeli na ziemi oskarżony wyciągnął pałkę teleskopową i zaczął nią wymachiwać w ich kierunku. Następnie sięgnął po pieprzowy i skierował jego strumień na pokrzywdzonych. Całokształt okoliczności sprawy daje podstawy do uznania, że emocje, którymi kierował się oskarżony, spowodowane widokiem torebki z motywem tęczy podczas całego zdarzenia narastały na sile.

O stosowaniu przez oskarżonego przemocy i groźby bezprawnej z powodu przynależności politycznej pokrzywdzonych świadczy nie tylko to, że zostali oni zaatakowani z powodu wyglądu torby, ale również to, że oskarżony krzyknął do nich "zajebie was lewaki". Powyższe świadczy o tym, że oskarżony atakując pokrzywdzonych kierował się niechęcią mającą podłoże polityczne i ideologiczne.

Tym samym nie budzi wątpliwości Sąd, że tło działania oskarżonego miało charakter polityczny, ideologiczny i było bezpośrednio spowodowane motywem dyskryminacyjnym.

Ponadto Sąd uznał, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem również znamiona czynu stypizowanego w art. 217a k.k. Jak bowiem wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, zaatakował on pokrzywdzonego

w momencie gdy ten stanął w obronie pokrzywdzonej G. P.

	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
--	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
--	---------------------------------------	--	--

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania

	3.4. Umorzenie postępowania		
--	-----------------------------	--	--

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania

	3.5. Uniewinnienie		
--	--------------------	--	--

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy prób

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			Podstawą wymiaru kary w niniejszej sprawie był art. 119 § 1 w zw. z art. 11 § 3 k.k. Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się ogólnymi dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 56 k.k. bacząc by jej wysokość była współmierna do stopnia oskarżonego, uwzględniając jednocześnie stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu i biorąc

uwagę zapobiegawcze i wychowawcze cele wymierzonej kary. Jak wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 1 lipca 2019 r., sygn. akt II AKa 223/19, (LEX nr 2704) zjawiska dyskryminujące są niezwykle groźne społecznie. Wobec tego typu przestępstw wzrasta także na terenie naszego kraju zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, zatem wymaga to między innymi stosowania surowej reakcji karnej w celu powstrzymania innych potencjalnych przestępstw przed popełnieniem tego rodzaju czynów, a tym samym winno być wyrazem braku tolerancji Państwa na takie zachowania.

Wobec zdecydowanego wzrostu przestępczości na tle dyskryminacji, należy uznać to zjawisko za groźne społecznie i właściwie dopasować do niego środki represji karnie ukształtowanej w oparciu o zasadę sędziowskiego wymiaru kary z art. 53 k.k., by osiągnąć cele zapobiegawcze i wychowawcze stosunku do sprawców oraz społeczne oddziaływanie zapewniające skuteczną walkę ze zjawiskiem dyskryminacji.

Określając rodzaj i wymiar kary Sąd miał na względzie sposób, w jaki oskarżony popełnił przestępstwo. W ocenie Sądu, działanie sprawcy było brutalne.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, oskarżony szarpnął pokrzywdzoną za torebkę przewracając ją na ziemię. Następnie popchnął pokrzywdzoną, również przewracając go na ziemię. Następnie oskarżony zaczął wymachiwać w kierunku leżących na ziemi pokrzywdzonych pałką teleskopową. Ponadto pomimo interwencji osoby trzeciej sięgnął on po gaz pieprzowy i kontynuował swój atak na pokrzywdzonych.

Sąd miał również na względzie motyw, jakim kierował oskarżony w momencie atakowania pokrzywdzonych.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że oskarżony działał z pobudełkami dyskryminacyjnymi.

Wyłącznie przyczyną zaatakowania pokrzywdzonej była posiadana przez nią torba z motywem tęczowym.

Pokrzywdzeni nie prowokowali w żaden sposób oskarżonego.

Należy zauważyć, że oskarżony zaatakował obce dla siebie o wyłącznie ze względu na ich przynależność polityczną wartości jakich symbolem w ocenie oskarżonego miała być w kolorach tęczy.

Warto co prawda zauważyć, że oskarżony przyznał się zarzucanego mu czynu, jednakże wyrażona przez niego skrucha jest spowodowana wyłącznie obawą przed grożącą odpowiedzialnością. Jego skrucha nie jest szczera, oskarżony przed Sądem, jakby zapomniał pod jakim stanął zarzutem jakie czyny zabronione już wcześniej odpowiadał karą bezczelnie oświadczył, że kolory tęczy kojarzą mu się z zjawiskiem meteorologicznym (k. 141v), choć podczas zdarzenia skojarzyły mu się te kolory ze środowiskiem (...). Oskarżony przyznał też, że do W. przyjechał w celach turystycznych, a gaz i teleskopową zabrał ze sobą w celu samoobrony. Co istotne oskarżony zaatakował jednak niczym niesprowokowany na widok turel kolorach tęczy.

Określając wysokość kary wymierzonej oskarżonemu Sąd o wskazanych powyżej okoliczności miał na uwadze, że w przeszłości był on już karany.

Uwadze Sądu nie może uść również charakter czynów, za które oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie o sygn. akt VI K 648/18. Należy podkreślić, że oskarżony dopuścił się wówpółnienia przestępstw, działając z pobudek rasistowskich i nienawiści narodowościowych. Działania jego sprowadzały się do zamieszczania na murach, płotach, elewacjach budynków i przystankach autobusowych hasel nawołujących do nienawiści tle różnic narodowościowych i rasowych, takich jak: "J. 1", "żydki do gazu", "U. won, śmierć Żydom", antifa czekamy na "white power", "kukluxklan", "stop islamizacji".

Zdaniem Sądu, niniejsza sprawa nie jest przypadkiem, a dowodem na to, że wymierzona wobec oskarżonego kara wolnościowa nie spełniła swoich celów. Pomimo ukarania i skazywania na poprawę, oskarżony poprzedni wyrok zignorował, potrak-

F. G.

Punkt I

		jako słabość wymiaru sprawiedliwości i tym razem od pisar elewacjach przeszedł w poczuciu bezkarności do czynów wskazano powyżej oskarżony dopuścił się popełnienia c wyłącznie z pobudek światopoglądowych ze względu przynależność polityczną pokrzywdzonych, a jego dzie cechowała brutalność i bezwzględność. W efekcie Sąd uznał, że kara izolacyjna w wymiarze 1 miesięcy roku pozbawienia wolności, spełni swoje cele w ra prewencji szczególnej w stosunku do oskarżonego F. G. prewencji ogólnej, pamiętając przy tym, iż wciąż jest to ka dolnych granicach ustawowego zagrożenia, a sam oskar swoim dotychczasowym postępowaniem udowodnił, poprzednia kara, orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowe Zielonej Górze z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie o sygn. K 648/18, nie odniosła wobec niego żadnego skutku. Tym razem zatem reakcja na niczym niesprawoko przestępcze zachowanie oskarżonego o chara dyskryminacyjnym musi być surowa i, zdaniem Sądu, orzec wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności w wymia roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności spełni cele wychowa i zapobiegawcze, utwierdzając w końcu w przeświadczeni przestępstwo nie popłaca i nie można uniknąć za odpowiedzialności karnej. Jednocześnie wymierzona pozbawienia wolności da społeczeństwu wyraz negatywnej c tego typu zachowań przez Sąd, zwłaszcza w dzisiejszej dobie
--	--	---

5. 1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego F.

F. G.	Punkt II	rzecz pokrzywdzonych G. P. i I. L. kwotę po 1.000 (jeden tys. złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w zw. z popełnionym przez niego przestępstwem.
-------	----------	--

7.6. inne zagadnienia

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż Sąd orzekając w pkt II części dyspozytywnej wyroku zadośćuczynienie stosował przepisy prawa cywilnego - art. 46 § 1 k.k. in principio.

Stosownie do przepisu z art. 445 § 5 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Niesporne w orzecznictwie sądowym i doktrynie jest, że ze względu na niewymierność krzywdy, określenie odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę ustawodawca pozostawił sądowi. Sąd dysponuje w takim wypadku większym zakresem swobody, niż przy ustalaniu sumy majątkowej i sumy potrzebnej do jej naprawienia. Nie oznacza to jednak, by ocena Sądu nie podlegała weryfikacji pod kątem jej zgodności z dyspozycją art. 445 § 1 k.c. Kryteria istotne przy ustaleniu "odpowiedniej" sumy zadośćuczynienia to przykładowo: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozszerzonego szkody, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, stopień winy sprawcy (vide: tak SN z wyroku z dn. 12 kwietnia 1997 r., II CR 57/72, opubl. w OSNCP 1972, Nr 10, poz. 183, wyrok Sądu Najwyższego z 20 kwietnia 2006 r., IV 99/05, niepubl. oraz wyrok Sądu Najwyższego z 27 lutego 2004 r., V CK 282/03, niepubl.). W orzecznictwie sądowym ugruntowany jest pogląd, że zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma charakter przede wszystkim kompensacyjny, musi być rozważane indywidualnie i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość dla poszkodowanego, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej, m.in. SN w wyroku z dn. z dnia 14 stycznia 2011 r., I PK 145/10 opubl. w M.P.Pr. 2011/9/479. W orzecznictwie wyrażono również pogląd, iż zdrowie jest dobrem szczególnie cennym; przyjmowanie niskich kwot zadośćuczynienia w przypadkach ciężkich uszkodzeń ciała prowadzi do niepożądanego deprecjacji dobra (tak SN w wyroku z dnia 16 lipca 1997 r., II CKN 273/97, nie publ.). Jak wskazuje się również w orzecznictwie sądowym (wyrok SN z 28 września 2001 r., III CKN 427/00, Lex 52766) wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednią" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Po zdaniu Sądu, ustalony przez biegłych lekarzy i innych specjalistów charakter i stopień uszczerbku na zdrowiu ma znaczenie jedynie pomocnicze i nie może stanowić głównego wskaźnika wysokości należnego zadośćuczynienia.

poszkodowanemu zadośćuczynienia, gdyż przy ustaleniu jego wysokości należy brać pod uwagę również pozostałe wyżej wymienione czynniki (tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 czerwca 2005 r., 7/2005, LEX nr 153254, także: wyrok SN z 5 października 2005 r., I PK 47/05, M.P.Pr. 2006/4/208).

Ustalając wysokość przyznanego pokrzywdzonym zadośćuczynienia Sąd uwzględnił charakter i przyczynę zdarzenia, które miało miejsce w dniu 8 maja 2021 r. Należy zauważyć, że pokrzywdzeni zostali zaatakowani przez oskarżonego wyłącznie z powodów politycznych, a także ze względu na wyznawane przez niego wartości. Sąd uwzględnił również słowa jakie oskarżony kierował do pokrzywdzonych, sposób jego działania, tym użyte narzędzia oraz fakt, iż pokrzywdzeni odczuwali skutki użycia wobec nich gazu pieprzowego również w kolejnym dniu.

7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Punkt III	Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego F. G. kwotę 70,00 zł na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych i wymierzył mu opłatę w wysokości 300 zł.

6. 1 Podpis